

Chuyện lạ có thật: Con chuột biết ơn

BƯU HIỆP

Câu chuyện này xảy ra ngày thứ Sáu 21 tháng 10 năm 1994 lúc 3 giờ chiều, tại một công viên ở Sacramento, Cali. Chuyện này có thật một trăm phần trăm do một người thân của tôi kể lại.

Người thân của tôi tạm gọi tên là Lê Hiền.

Hiền tánh tình hiền lành, vui vẻ, và theo chủ thuyết từ bi hỉ xả làm phương châm cho cuộc sống ở đời. Hiền không sân si, không thù hận, làm điều tốt cho tất cả mọi người, ăn chay mỗi tháng vài ba lần, một con vật cũng không dám động đến sợi chân lông.

Cuộc sống của vợ chồng Hiền phẳng lặng trôi qua, trong hạnh phúc đầm ấm của vợ chồng mới cưới, sống chung trong một tòa nhà hai tầng, đầy

dủ tiện nghi.

Thế rồi một chuyện xảy đến, cách đây mấy tuần, Hiền đi làm về, vừa mới mở cửa vào nhà, thì bắt gặp một con chuột từ chiếc đòn dương cầm bóng loáng đứt tiền chạy tông ra trước mắt và đang tìm chỗ trốn. Hiền tìm bắt con chuột để đem ra khỏi nhà song tìm mãi không thấy. Nếu để tình trạng như vậy, thì chiếc đòn dương cầm sẽ bị chuột cắn đứt dây, tổn kém nhiều khi sửa chữa, mà tìm chuột để bắt thì khi nào mới tìm ra. Hiền nghĩ đến cách mua một bẫy chuột, song bẫy chuột phải có chủ đích thế nào mà chỉ bắt chuột rồi thả đi, chứ không bắt chuột cho chuột chết. Đì tới tìm mãi ở Home Depot và Lumberjack, cuối cùng chỉ tìm được một bẫy chuột bằng tấm carton hình vuông, mỗi bẽ

khoảng 6 inches, trên miếng carton có một lớp keo, để khi chuột dám chân lên là chân dính chặt không thoát đi được. Giữa tấm carton có một đinh nhọn để ghim một miếng cheese, món ăn mà chuột ưa thích nhất. Người bán hàng nói với Hiền rằng: "Ông mua cái bẫy này, thì chuột bị bắt chắc chắn, và chuột không chết, ông chỉ có việc đem chuột ra chỗ nào có cây rậm rạp thả chuột ra là xong."

Suy nghĩ lời người bán hàng có phần đúng, Hiền mua bẫy chuột về, để một miếng cheese nằm trên sắt nhọn, để bẫy chuột trong nhà, gần cửa garage đi vào nhà, xong đâu đẩy lên xe đi làm việc.

Vào sở làm việc được 3 tiếng đồng hồ thì tự nhiên trong người Hiền cảm thấy bâng khuâng khó chịu. Hiền vào nói với xếp xin nghỉ phép vài giờ có việc cần và đi về nhà. Hiền cứ tưởng trưa ấy, ăn cơm trưa tại quán cafeteria của sở có món ăn gì không hợp, nên cần về nhà nghỉ ngơi đổi chút rồi mọi sự sẽ tốt đẹp. Vừa lái xe Hiền vừa nghĩ món spaghetti meat balls thường thì ăn hoài có sao đâu, sao bữa nay lại kỳ cục như thế này. Về đến nhà, đem xe vào và mở cửa garage vào nhà, thì một cảnh tượng thương tâm đã bày ra trước mắt. Một con chuột cỡ nhỏ, bốn chân dính chặt vào tấm carton, không vùng vẫy gì được, nơi chân đã có đồi giọt máu chảy ra. Cặp mắt chuột ngó về phía Hiền. Hiền nhìn phía chuột. Một phút bình tâm suy nghĩ phải làm gì bây giờ. Hiền cầm miếng carton, cầm theo một nep gỗ mỏng và nhỏ, để chuột nằm sau xe, ở đằng sau, dưới chỗ để chân, và lái xe gấp ra công viên cạnh nhà để có ý thả chuột về với thiên nhiên cây cối núi rừng của chuột, trong khi chuột còn đủ sức để chống chọi với vết thương ở chân. Đến công viên, nơi này vắng vẻ không có ai qua lại, Hiền đậu xe gần lề đường xi măng, xuống

xe, đi theo con đường nhỏ tráng xi măng vào một đám cỏ, có bụi rậm sum sê, và lấy nẹp cây đẩy bốn chân chuột ra bãi cỏ gần bụi cây. Hiền phải dùng thanh cây nhỏ này vì sợ chuột có bệnh chuột dai, nên cũng có ý phòng xa trước. Chuột vừa rời khỏi tấm carton, thì bỗng tắt cả sức lực còn lại, chuột vươn mình nấp ngay dưới cành cây bụi rậm và nằm nghỉ không cựa quậy gì. Đôi mắt Hiền vẫn không rời chuột và đứng lại để xem chuột cử động như thế nào. Vẫn chưa thấy chuột nhúc nhích, Hiền trở lui ra xe, cầm vào một chai nước uống Evian đổ nhẹ trên cành bụi cây, giọt nước xuyên qua cành cây và rơi xuống mình chuột. Nước từ từ rơi, Hiền thấy mình chuột cử động và đột nhiên chuột phoc nhẹ rất nhanh ra đứng trên đường nhỏ xi măng, hai mắt chăm chăm nhìn Hiền. Hành động bất thắn của chuột làm Hiền sợ hãi và nhảy lui về một bước. Hai mắt chuột và hai mắt Hiền nhìn nhau. Tự nhiên chuột đứng dậy hai chân sau và hai chân trước chắp lại xá Hiền. Cái xá của chuột chỉ diễn ra trong 5 giây đồng hồ khoảnh khắc, sau đó chuột chạy lui và chạy vào bụi rậm, lần này sức lực lấy lại được nhờ những giọt nước trời vào thân thể, chuột chạy nhanh nhẹ hơn. Trong lúc đó, Hiền sững sốt, đứng lặng người trong giây lát để lấy lại bình tĩnh, vì chưa bao giờ chứng kiến một cảnh tượng ly kỳ và lạ lùng như vậy. Một con chuột khi được cứu sống đã lạy người mà mình hàm ơn.

Hồi lâu Hiền lững thững đi bách bộ về lại xe vừa đi vừa nghĩ về cuộc sống ở đời, về con người, về con vật, về chủ thuyết từ bi hỉ xả của Đức Phật chí tôn.

Đến hôm nay Hiền vẫn còn bàng hoàng về hình ảnh con chuột và hình ảnh này khó quên được trong đời Hiền. □

Thì Thầm Chút Choi

BAN PHỤ TRÁCH

□ Một thùng Bản Tin 64 gửi qua Pháp cho AH Hoa Trường Xuân ngày 25/9/94, và được hoàn lại Huê Kỳ ngày 6/12/94. AH Bửu Hiệp điện thoại cho AH Khúc Đản thì được hay trực trặc về tiền thuê quan 41 đô, mà người nhận phải trả nên thùng Bản Tin 50 số được trả về. AH Trình Hữu Dục phụ trách Phân Phối Bản Tin đã phải đến Bưu Điện hỏi han và lấy lời giải thích của Bưu Điện. Kết cục, AH Dục lại phải ra Bưu Điện gởi lần thứ hai, tốn thêm 125 đô nữa.

□ AH Lê Khắc Thí và AH Lê Quang Tiêm có làm một bài thơ, dịch theo thơ của Lamartine. Bài thơ chọn lựa từng vần, từng điệu, thơ từ có vẻ du dương lăm. AH Thí lâu nay chuyên về câu đối nay lại chuyển hướng qua thơ. Mong cặp Thí Tiêm này sản xuất thêm nhiều bài nữa để AH thưởng thức cho vui. Nói thêm, cựu Tổng Thống Carter của Huê Kỳ, nay từ việc xây cất nhà rét tiền cho người nghèo, lại chuyển hướng qua làm thơ. Mới đây, Tổng Thống Carter mới phát hành một tập thơ 50 bài và ký tên lưu bút trên tập thơ cho sinh viên Đại Học Atlanta.

□ Bản Tin có đăng mấy bài viết của AH Trịnh Hảo Tâm và được anh em ca ngợi nhiều lắm. Mong AH Tâm tiếp tục gởi bài đến cho Bản Tin.

□ Trong Bản Tin 65 này, có đăng bài “Khảo Cứu Về Chiếc Bình Bát Của Đức Phật” của Anh Nguyễn Phúc Bửu Tập. Bài này soạn thảo rất công phu, đi song song với bài “Cung Đàn Hư Vô” của AH Ngô Trọng Anh. Mấy lâu nay, chúng tôi cũng có ý mong tin anh Nguyễn Phúc Bửu Tập, một cây viết văn khá nổi tiếng, và cũng vì đôi chút liên hệ ngày xưa, nay được gặp anh rồi, chúng tôi xin vui mừng và mong anh thỉnh thoảng gởi bài cho Bản Tin AHCC và cho địa chỉ để tiện việc liên lạc.

□ Đã nhận được mấy bài của AH Đồng Sĩ Khiêm. Các bài này rất hấp dẫn, sẽ đăng vào Bản Tin 66, và sẽ thanh thóa lời yêu cầu.

□ Mới nhận Bản Địa Chỉ cập nhật đến 1-1995 do AH Lý Đài soạn thảo và AH Lê Khắc Thí bổ túc. Xin cảm ơn hai AH, nhờ đó Bản Tin mới được đăng đầy đủ bản địa chỉ của các AH 5 châu. AH Lý Đài có nêu ý kiến là Bản Tin gởi trong Huê Kỳ theo lối Bulk Rate, nghĩa là bưu điện sẽ không chuyển tiếp Bản Tin đi. Vậy AH nào có thay đổi địa chỉ, cần thông báo cho Ban Phụ Trách Bản Tin biết để điều chỉnh.